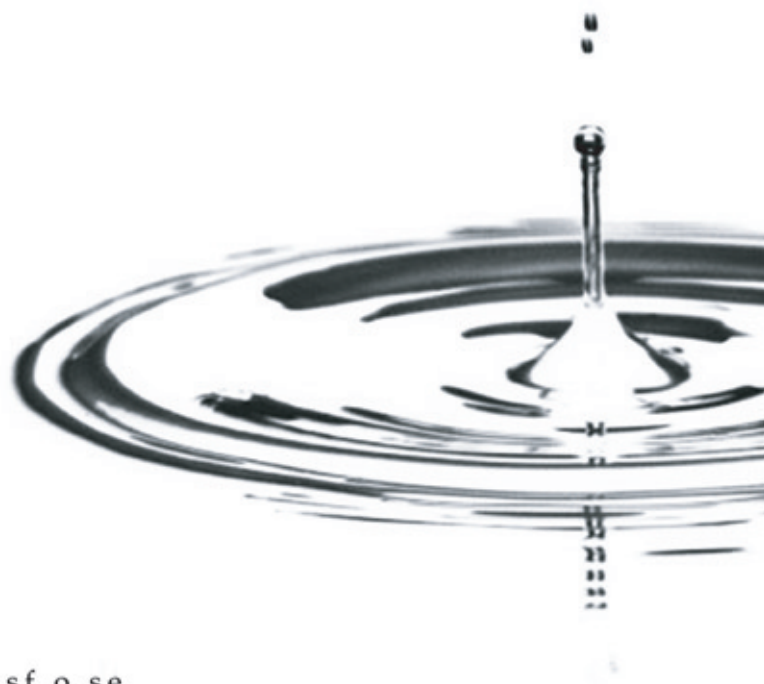

ASF PRESENTERAR

Magnus Alm

Carl Toftfelt

Sånt som händer

www.asf.o.se

Ett par första ord

Förord

Panik, snart skall allt vara färdigt och inlämnat. Scenariot blev bra, kommunikationen mellan mig och Carl som skrivit det hela, sämre. I slutändan spelar det ingen roll, det är resultatet som räknas.

”Sånt som händer” är ett scenario som fötts fram ur ondska, ren ondska. Tanken var från början att utveckla en helt ny typ utav scenario0 där spelarna blev galna på riktigt, men det sprack tyvärr...

Nej, jag skämtar bara. Målsättningen har varit att göra ett scenario där det finns en röd tråd som löper genom allt men ändå inte syns. Ett pussel där bitar läggs ut bit för bit, och det ändå saknas några stycken i slutet. Förhoppningsvis ser man helheten i slutändan. Annars ser man som sämst bara ett scenario med kul scener.

Hoppas att du och spelarna har roligt och får ut något av att spela det, det är hela meningen, inget annat.

Magnus Alm, magnus@asf.o.se

Scenariot- En förklaring

Sånt som händer är ett scenbaserat scenario uppdelat i sex scener. Dessa scener tycks vara lösryckta och ibland aningen abstrakta för den som inte har facit hand. I själva verket finns det en tanke med alla scener, och de har alla med varandra att göra, på ett väldigt speciellt sätt.

Scenariot utspelar sig i kölvattnet kring en person vid namn Jonas. Jonas är den typiske gråa människan som satt längst bak i klassrummet, personen man aldrig lade märke till. Ingen av spelarna kommer att spela Jonas i någon scen, man spelar personer som stöter på Jonas och personer som drabbas av hans gärningar. För att förklara det hela så enkelt som möjligt illustrera jag det hela med en timeline, där scenernas ordning klargörs:

Mellanstadiet, Jonas dyker upp och frågar ifall han får vara med och spela rollspel.

Middagen, Jonas är den son som familjen saknar under middagen. Scenen slutar precis när polisen ringer och berättar att Jonas är gripen. Detta framgår inte i scenen.

Psyket, Jonas dyker upp som en nyintagen däre på mentalsjukhuset.

Högstadiet, Jonas blir mobbad av andra högstadieelever. Traumatiserande.

Brandstationen, Jonas har satt eld på en skola.

Slutet, Jonas har samlat sina forna plågoandar och tänker hämnas. Här brukar de flesta börja se den stora helheten i scenariot.

Observera att scenariot inte utspelar sig i kronologisk ordning. När scenariot är slut kommer spelarna antingen ha förstått det mesta, om de inte har gjort det, inga problem. Vissa saker greppar man, andra inte. Scenariot finns för att väcka tankar om att även den minsta av människor kan påverka sin omvärld otroligt mycket. Om du är nyfiken på den exakta historien bakom scenariot går det bra att mejla till magnus@asf.o.se och fråga. Men antagligen förstår du själv hur Jonas liv har sett ut och varför detta är "sånt som händer".

Själva timelinen är egentligen missvisande. Observera att timelinen egentligen är ett felaktigt sätt att se det hela, karaktärerna bör ses som bipersoner i varje scen, inte Jonas. Eftersom det egentligen är Jonas som är huvudpersonen i dramat.

Hur scenariot spelles

Varje scen börjar med att du delar ut karaktärerna, sätter på någon form av passande stämningsmusik och låter dem läsa karaktärerna. Sedan kan du låta dem berätta vilka dem är för varandra så att de vet det när scenen börjar. Läs sedan texten (dock inte scennamnet) som står i början av scenen ackompanjerat av musiken, tona sedan ner musiken och låt dem spela så länge som det känns bra. Varje scen avslutas med en stämningstext och därefter upprepas proceduren. Enkelt, eller hur?

Karaktärerna ligger ihop i fyra separata häften, ett för varje spelare. Påpeka att det är viktigt att spelarna inte läser mer än en sida i taget om det inte uppenbart finns en fortsättning på sidan bakom. Spelarna skall spela några karaktärer två gånger, en gång i und form, en gång i äldre. Därav är det enklare att lösa det hela genom att dela ut häften där allt är lagt i rätt ordning från början.

Texterna mellan scenerna kan du modifiera i viss mån om det skulle behövas. Ifall du får alldeles för lite att göra kan du alltid lägga till fler spelledarkaraktärer. Tveka inte för att engagera dig och påverka historien, det kan hända att det blir för lätt att spela scenariot annars.

Tack

Ett stort tack går till följande personer, som på ett eller annat sätt format scenariot tillsammans med oss:

Karl Alfredsson
Gustav Edman
Fredrik Engström
Patrik Eriksson
Erik Frumerie
Henrik Hörlin
Martin Jostby
Mats Nyström
Pekka Olsson
Christian "Crippe" Rapp
Per Wetterstrand

Samt sist men inte mist:
Ludda

Sånt som händer

Mellanstadiet, 1984

Vår historia börjar i mitten på åttiotalet, årtiondet omsusat av börsras och nyrika yuppies. Vi befinner oss på en snöslaskig skolgård någonstans i Sverige. Runtomkring finns de klassiska elementen som hör en skolgård till, en flaggstång, några bänkar och en gammal sliten fotbollsplan.

I det grådaskiga slasket ser vi spåren av ungar som har haft snöbollskrig, bakom matsalen har någon blivit mulad. Vid vaktmästarens lilla byggnad har någon annan byggt en snölykta som rasat ihop. Bilden är klassisk, miljön och färgerna förmligen osar åttiotal, verkligheten är påtaglig. Som en kall istapp i nacken väcks olustiga minnen. Minnen om en svunnen tid där hockeyfrillor och permanentad frissa i allra högsta grad var lika skrämmande verklighet som kapitalismens storstilade entré i det svenska folkhemmet.

Sakta vandrar vi närmare skolbyggnaden och tittar in i mellanstadielklassernas uppehållsrum. Det är tomt i dem sånär som på fyra unga pojkar som verkar ha givit upp lunchen till förmån för något helt annat. Genom det nästan igenimmade fönstret ser vi hur de placerar ut figurer på en spelplan, tärningar rullas och ett drama utspelar sig inför våra ögon. Pojkarna förbereder sig för dagens tripp till fantasilandet. De skall spela rollspel.

Tid: 30 min

Stämning: Mellanstadieungar spelar rollspel, kul och samtidigt blodigt allvar.

Karaktärer: Mats Krantz, tjock unge som måste bestämma. Adam Prytz, en morsgris som blev mobbad i lågstadiet. Kalle Wångsten, klassens clown. Tobias Olofson, hyperaktiv och aldrig tyst

Miljö: De befinner sig i uppehållsrummet utanför klassrummet. Rummet rymmer precis de 4 bänkar som de släpat ut. En bokhylla fylld med läroböcker står vid ena väggen och en dörr som leder till toaletten finns på motsatta sidan. Två stora fönster blickar ut över den slaskiga skolgården som snart fylls med lekande barn.

Händelser: Tanken med scenen är att de fyra ska sitta och spela rollspel som 10-åringar gör, med mycket gräl om reglerna och mycket tävling om vem som har den häftigaste rollpersonen.

Under scenens gång kan du låta spelarna stöta på vardagens gråa, trista ansikte titt som tätt. Kanske kommer en lärare och stör, kanske börjar ungarna utanför kastar snöbollar på rutan. Du kan också gärna påpeka för Mats att Tobbe fuskar och har lagt till alldeles för mycket utrustning på sin gubbe. Så mycket att gubben inte ens skulle orka gå omkring normalt.

När det är dags att avsluta scenen kommer klassens tönt, Jonte (vår Jonas), att komma in genom dörren och fråga om han får vara med, se till att välja detta vid en, för 10-åringarna, häftig rollspelsscen. Mats borde bli förbannad och skrika på honom så han går ut igen.

Avsluta scenen med att läsa följande text.

Utanför lekte de andra barnen, de flesta hade ätit sin lunch och var ivriga att få komma ut till det som med lite fantasi kunde kallas för snö. Ingen lade märke till de två flickorna Cicci och Jenny från fyra C som försvann tillsammans från skolgården. De var på väg mot äventyr, ute i skogens djup.

Stigen de gick på kantades av granar nedtyngda av snö och efter en stunds vandring stannade de i en glänta. Där satte de sig ner på en sten och pratade med varandra om sådant som tycktes dem vara viktigt. De befann sig mitt i skogen, som gav en trygg miljö åt en plats där hemligheter av stor dignitet utbyttes. Vem hade chans på Alex i Fem B och vem var det egentligen som hade spottat på svarta tavlan? Sexton år senare skulle det inte var mycket kvar av hemligheterna eller skogen, förutom just den lilla skogsdungen de befann sig i. Men det visste de inget om och om sexton år skulle de ha glömt av varandra för länge sedan. Tiden står stilla ibland, men vid andra tillfällen tycks den bara flyga iväg.

Middagen, 2000

I den lilla skogsdungen regnade det, det var kallt. Hösten hade kommit och kylan gjorde sin närvaro påtaglig. Genom granarnas barrlösa grenverk kunde man precis ana familjen Bergströms köksfönster som ett varmt ljus i mörkret. Innanför glasrutan för Camilla fram och tillbaka mellan grytor och kastruller. Det var sista lördagen i månaden, och för familjen Bergström hade det blivit en tradition att samlas kring en måltid vid just det tillfället varje månad.

Inne vid matsalsbordet som var uppdukat med en vacker vit duk och den finaste servisen satt Robert, fadern i huset. Tillsammans med honom satt John och Erik, två av hans tre söner. Robert, som alltid insisterade på att duka även för hans tredje son såg tämligen uttråkad ut. Precis som vanligt, var John och Erik invecklade i en ganska het diskussion. Diskussionen handlade kring huruvida börsen skulle stiga eller sjunka den närmsta veckan. Men den skulle lika gärna kunna handlat om vad som helst, gräset i sig var det intressanta.

Plötsligt avbröt Robert sina två söners gnabb med en brummande harkling och en nick mot köksdörren. De två hetsporrarna stannade upp för en sekund och tittade blaséartat mot dörren.

Och in kom mycket riktigt Camilla, med en lammstek som såg mör och saftig ut.

Tid: 40- 50 minuter.

Stämning: Kall familjemiddag som övergår i storgräl.

Karaktärer: Camilla Bergström, trött och allmänt misslyckad hemmafru. John Bergström, deprimerad och introvert son. Erik Bergström, Gladlynt och brunbränd son. Robert Bergström, Desillusionerad far i femtioårskrisen.

Miljö: En klassisk matsal i en klassisk förortsvilla. Kristallkrona i taket och vit duk på bordet. På ett litet bord i ena hörnet står det olika spritflaskor ämnade för drinkar före och efter maten. Ena väggen är fylld med bokhyllor, andra väggen är späckad med fönster ut mot trädgården.

Händelser: Det är givetvis Jonas familj som scenen handlar om. Scenen är väldigt flexibel beroende på hur spelarna väljer att spela. Det kan bli Norén, men det kan också bli "Skilda världar". Självklart skall de gräla med varandra och då kommer givetvis Jonas finnas med i diskussionerna, antingen som bifigur eller huvudperson. Troligt är att de befinner sig i matsalen under hela scenen.

När det börjar bli riktigt hett i diskussionerna kan du låta Camilla känna smärta i bröstkorgen genom att det viska det i spelarens öra. Du kan också påpeka att hon känner sig kraftigt sugen på en drink, ju värre stämningen blir.

Späd på alla meningsskiljaktigheter som uppstår mellan Erik och John. Påpeka också för Erik att han har biljetter till sin mor och far ifall han verkar ha glömt av det. Självklart får du också påpeka för Robert att han har bokat in golf nästa helg, då biljetterna gäller, ifall han verkar glömma av det. Du förstår säkert, allt för att få igång händelserna kring matbordet.

Klimax kommer när det ringer i telefonen. Scenen avslutas när någon lyfter på luren, då läses istället nästa text upp.

Håkan, som hade bott granne med familjen Bergström i över sju år var inte förvånad över att höra hur familjen grälade med varandra. Han blev inte heller direkt överraskad över att höra ett ovanligt höga skrik. Ett skrik som kom efter det att han hade hört deras telefon ringa. Det var väl säkerligen någon som ringde och störde i grälet. Från bingoletto, ja så måste det vara tänkte han för sig själv och skrattade tyst. De har vunnit på bingoletto, mitt i grälet, så det kan bli.

Han var på väg ut till bilen när han hade hört skriket från Bergströms hus, nu satt han i bilen och vred precis om nyckeln. Han var på väg till sitt lördagsskjut, Malin. I lugn takt lämnade han det lilla bostadsområdet bakom sig för att köra till ett annat. Däremellan låg en motorväg och en evighet av skam, tankar om livet och skön sextiotalsrock. Patetiskt som det kan verka försökte Håkan leva om sitt liv, musiken hjälpte honom att minnas. Den hjälpte honom att komma i form inför kvällens prövningar. Inte så mycket för att han verkligen ville var otrogen mot sin fru, men han kände en plikt mot ungdomen i honom som aldrig fick leva när han faktiskt var ung. Han var helt enkelt tvungen, han var skyldig sig själv att göra det.

Hon, Malin bodde i ett litet område där det mest bodde pensionärer och nyförälskade par. Trakten var inte speciellt populär bland barnfamiljer, dels på grund av att det saknade bra lekplatser men kanske framförallt på grund av att det låg ett mentalsjukhus i närheten. Man kunde faktiskt se det precis innan man svängde av från motorvägen, Håkan brukade alltid titta på det och rysa. Det avtecknade sig som ett riktigt kråkslott mot himlen. När Håkan såg det från avfarten tittade han på det som vanligt och gasade på lite extra, det kändes plötsligt ännu mera angeläget att få ta sig ett nyp med Malin.

Psyket, 2001

Från den lilla gården såg man inte mycket av omvärlden, mest himlen. En sista bitterljuv påminnelse om friheten utanför murarna, himlen. Just den här dagen såg man inte mycket av himlen heller, det var gråmulet och det snöade. På den vitpudrade gården stod ett tiotal personer utspridda lite här och var, några iklädda en uniform som vittnade om en auktoritet över de tvångsintagna patienterna.

I ett hörn stod fyra män, tre av dem passade på att röka och den fjärde och yngste rök det ändå ur munnen på när han andades, det var kallt. De hade stått där en liten stund, kastat blickar omkring sig och sett till att ingen av de andra intagna kommit för nära. Det var viktigt att ingen fick komma nära, för de skulle prata om allvarliga saker. De skulle prata om en plan, en plan som kunde vara deras väg till frihet. De hade exakt femton minuter kvar på sig innan de var tvungna att gå in igen. Innan dessa femton minuter var över skulle de bestämma sig. En ensam fågel flög högt över gården, klockan tickade, friheten hägrade.

Tid: 30-40 minuter.

Stämning: Underlig, galningar med sikte mot friheten.

Karaktärer: Ingemar Jansson, trög galning som helst av allt vill vara med i dokusåpan Baren. Håkan Edén, paranoid person som ser spindlar där det finns ondska. Gösta Menzén, Mannen som hör nedräkningen till domedagen och skall leda de andra till friheten. Göran "lillen" Engström, en ung manodepressiv man med stora bekymmer.

Miljö: En innergård med höga husväggar åt tre håll och en mur med taggtråd åt det fjärde. Asfalterade gångar bland små gräsplättar och buskar. Bänkar lite här och var.

Händelser: Diskussion och eventuellt aktion. I scenen skall de få stå och diskutera planen i tjugotill tjugofem minuter, sedan blir de uppmanade att gå in igen för att äta lunch med de andra patienterna. Lunchen har blivit försenad och det kan bli ett huvudbry för de intagna. Låt gärna Ingemar höra intromelodin till Baren titt som tätt, kanske ser någon ny vårdare ut precis som Robert Ashberg? Dessutom skulle andra galningar kunna komma fram och konversera med dem, kanske har någon hört talas om den tilltänkta rymningen?

När de kommer in i matsalen kommer de att upptäcka att en person de inte sett tidigare sitter vid deras bord. Personen i fråga är Jonas och han säger inte mycket. Det enda han säger är små uppreppande meningar, med andra ord är det ganska svårt att kommunicera med honom. Vårdarna uppmanar dem att vara snäll mot deras nye kamrat. Håkan kan se hur det fullkomligen rinner spindlar ur öronen på honom och har kanske svårt för att ens sitta vid samma bord.

Ifall de sätter planen i verket, blir det en actionspackad och adrenalinfylld scen. Låt dem precis lyckas fly ut genom köksingången och komma ut i friheten innan du avslutar med att läsa nästa text.

Karin bläddrade sömnigt i morgontidningen som låg framför henne på frukostbordet. Lukten av nybryggt kaffe och rostat bröd fyllde köket. En mosig jordgubbe ramlade från marmeladmackan i hennes hand. Den föll rakt ner på en artikel om ett rymningsförsök från traktens mentalsjukhus. Karin rös för sig själv när hon såg de läskiga galningarna framför sin inre syn. Hon skummade genom artikeln och skyndade sig att äta upp jordgubben och bläddra vidare.

Ungefär trettio minuter senare hade hon klätt på sig och var på väg ut för att ta en promenad. Den kalla oktoberluften var frisk och för varje andetag kände hon sig lite piggare. Det kändes som om det kunde bli en lång promenad.

zon gick genom parker och över torg, barn lekte och tanter rastade sina hundar. Solen hade dagen till ära behagat göra ett sista grandios framträdande innan den skulle ta en lång ledighet över vintern. Karin kände sig lycklig och funderade över livet som varit. Tankarna för fram och tillbaks

Högstadiet, 1987

Trots att året är 1987 mitt i det glammiga 80-talet så fortsätter vardagen i Sverige både för arbetare och studenter. En vardag präglad av upp och nedgång, sorg och glädje. Denna vardag finns även i en liten högstadieskola där fyra unga män sitter runt ett bord i skolans cafeteria där de dricker coca-cola och äter godis. Stämningen är uppsluppen och David sträcker fram ännu en påse med Ahlgrens bilar till de övriga.

Viktor tar en klunk Cola, känner lite på sin högra biceps och påbörjar en berättelse om helgens senaste erövringar, det verkar som det denna gång var en 18 årig blondin som inte ville annat än att suga av honom.

Tid: 30-40 minuter.

Stämning: Till en början uppsluppet rått prat till ren vidrig mobbing.

Karaktärer: Viktor Jidhage, skolans ”kung” som alltid är bäst och är som alla villvara. Åke Nogenhest, Viktors evige sidekick som utan Viktor är ganska töntig. Lasse Claesson, gammalt mobboffer som nu ser till att ingen mobbar honom genom att vara mobbaren. David Erlandson, rikast i en rikemansskola och ser till att köpa sig rätt vänner.

Miljö: De befinner sig i en typisk högstadieskola, med ett café som elever håller i. Skåp står uppradade längs väggarna och ett pingisbord finns längs ned i byggnaden. Mittemot skolan ligger deras matsal och det är en stor asfaltplan fylld med mopeder och cyklar mellan de två byggnaderna. Bakom skolan finns en gammal tallskog, full med gamla tomburkar och cigarettpaket från forna fylleslag.

Händelser: Efter att gänget suttit ett tag och pratat så kommer de att se Karin (En tjej som Åke är kär i) och Jonas sätta sig och snacka några bord ifrån. Det är tydligt att Jonas försöker stöta på Karin. Detta borde få både Lasse, Viktor och Åke att tända till.

Tanken med scenen är att de sedan genom provokationer och gruppträck totalt mobbar sönder Jonas. Gör upplägg så att det blir så lätt som möjligt att förnedra honom. Antingen trackar de honom i skolan eller så får du dem att ta med honom ut i skogsdungen bakom skolan. De skall absolut inte ha ihjäl killen, psykisk mobbing är mycket effektivare att knäcka någon med.

Det föll nu ett regn över den lilla skolan och dess omgivning. Till en början ett lugnt duggregn men snart så öste det obarmhärtigt ned över allt och alla. De rikliga floderna med vatten sköljde bort alla spår av jord och annat smutsigt från både skolgården och den lilla skog som ligger bredvid.

Per, som inte hade tagit med sig paraplyet, sprang med uppfälld krage mot busskuren för att där

söka lite skydd ifrån regnet. När han med långa kliv rusade in i den lilla glaskuren så fann han mycket mer än skydd från regnet. En del kallar det kärlek vid första ögonkastet, en del kallar ödet, men vad man än kallar det så var det så Per och Maria träffades för första gången. Inte visste de då att de skulle vara ett lyckligt gift par resten av sina liv.

Låt oss dröja lite vid deras liv tillsammans, hur de blev äldre, hur de både utbildade sig till lärare och började arbeta på samma skola. I början av nittioalet fick de sitt första barn, Pontus. Fyra år senare fick de ännu ett och i det stora hela hade de det bra.

Det kan tyckas som vår historia saknar mål, men ni måste lita på att allt ändå har ett syfte. Följ med nu när vi lämnar den lyckliga familjen bakom oss och hoppar av deras bil på väg hem från

Brandstationen, 2000

Det är mörkt ute och det regnar, klockan är kvart över sju och kvällsskiftet inne på brandstationen har precis börjat. Utanför viner det om knutarna och det är påtagligt att vintern är i antågande. Nere i stallen, hallarna som utryckningsfordonen står i, är det mörkt och tyst, det enda ljud som anas är skratt från våningen ovanför. Om vi följer den lodräta stången som går tvärs genom två våningar uppåt hamnar vi snart på den våning där skrattet kommer ifrån. I ett rum inrett med en soffgrupp, ett kaffebord och en TV sitter några stora karlar och skrattar åt karismatiska skådespelare på TV-skärmen. I ett angränsande litet gym ligger en ensam man och tränar med vikter, han är svettig.

I det lilla köket luktar det starkt av nybryggt kaffe, och kanske är det här som stämningen känns som allra starkast. Vid ett bord sitter fyra män, det är tydligt hur bra de trivs med varandra, de skrattar och ler allihop. Erik, Lars, Daniel och Gustav spelar poker, precis som de brukar göra om de mörka, kalla novemberkvällarna. Väggarna pryds med bilder på halvnakna kvinnor och motorcyklar. Gustav har precis tänt kvällens första cigarett, ett säkert tecken på att han har en stark hand.

Tid: 30-40 minuter.

Stämning: Broderlig gemenskap som övergår i actionstämning.

Karaktärer: Daniel Lindström, arenalinsökande man med funderingar kring det mesta. Lars "Lasse" Fransson, Mysfarbrorn som alltid försöker se till att alla har det gott och trivs. Erik Edman, den yngsta i församlingen. Gustav Svensson, äldst och klok, ett original.

Miljö: En hemtrevlig brandstation med hemtrevliga karlar i. Ett litet kök med kanelbullar på en porslinsallrik och nykokt kaffe i bryggaren samt fyra män kring ett bord. Planscher på väggarna föreställer uteslutande nakna brudar och motorfordon.

Händelser: Pokerspel och uttryckning. I denna scen diskuterar spelarna med varandra och umgås precis som vänner i halva scenen. Inget speciellt händer och de spelar poker och konverserar med varandra. Kaffet är gott och allt är skönt, de trivs tillsammans.

Efter halva tiden går larmet, dags att rycka ut. Det brinner i en högstadieskola.

Väl på plats så möts de av en vaktmästare med svett hår och kläder som ropar att Janne är kvar där inne. Brandchefen beordrar våra hjältar in i eldhavet för att rädda Janne. Övriga brandmän börjar släcka med slang utifrån och de får med sig sina yxor och brandsläckare. Rökdykarmasker är ett måste. Gustav får befälet.

Låt de fyra röja omkring och vara hjältemodiga på alla de sätt och vis tills de kommer till kemisalen, där branden exploderar i ansiktet på dom och plötsligt står de i ett eldhav som de inte kommer ifrån. Dörren och delar av taket har fallit ihop inne i salen och de kan inte komma ut. De kan dock ta sig upp till nästa våning men då måste en vara kvar i det övertända rummet för att hjälpa de andra upp. Det går inte att få upp den sista från den brinnande kemisalen

Mitt i klimaxet så avbryter du med följande text.

På tryggt avstånd från eldens lågor stod en ensam person och betraktade skådespelet. Han såg fundersam ut och hans uppsyn var i ärlighetens namn lite skumt. Efter ett litet tag ryckte han plötsligt på axlarna och vände sakta sina steg därifrån. Med lugn mak vandrade han hemåt genom staden medan en idé föddes i hans huvud, underbar för honom, ödesdiger för andra.

Efter ungefär en timmes promenad var han hemma igen, trött och utmattad. Men hur han än hade gjort hade han inte kunnat förmå sig att somna. Han begav sig av nästan omedelbart igen, efter att ha bytt kläder och hämtat sin plånbok från den översta byrålådan. Han begav

Slutet, 2000

David trampade rakt i en pöl med gyttjigt vatten och svor för sig själv. Vad är det för en jävla idé? Att ha en återträff för högstadiepolarna, i skogsdungen bredvid den nedbrunna skolan. Brevet som hade kommit med inbjudan var tämligen anonymt och saknade avsändare, det luktade skämt lång väg. Men David ville inte missa chansen att träffa de andra en sista gång.

Det var disigt ute och de stora granarna såg ut som vakande kolosser runt omkring honom. Han hade klätt på sig ordentligt och tagit med några öl, kanske kunde det bli riktigt kul? Att se vad de andra hade vuxit upp till att bli, och snacka om gamla såväl som nya tider.

Mitt i hans tankar dök dungen upp framför honom och han hörde Åkes bekanta röst. Längre fram i skogen stod de, alla tre av hans högstadiepolare. David kände en underlig känsla i bröstet, det var så länge sedan de träffats. Det kändes på något underligt sätt som om ödet väntade i dungen, som om det förflutna plötsligt stod bredvid honom som ett spöke. Tanken fick honom att rysa till, sedan skrattade han, knäckte en öl och begav sig mot polarna.

Tid: 30-40 minuter (Vad annars?)

Stämning: Fundersamhet som övergår i rädsla, eller högmod.

Karaktärer: Samma killar som i högstadiescenen fast ett antal år senare, Viktor, Åke, Lasse och David.

Miljö: En kall skogsdunge nära deras gamla högstadieskola. Höga granar som vakar över platsen och disig novemberluft fyller dungen.

Händelser: De gamla skolkamraterna möts i gläntan och har säkert till en början trevligt. Efter ett tag kommer de säkert att börja fundera på vem som skickat breven, eftersom det inte är någon av dem själva. Vid lämpligt tillfälle kommer en total främling (Jonas) in i dungen och börjar prata med dem om gamla tider. Ifall de frågar vem han är eller frågar om de känner igen honom, vilket de inte gör (markera att de inte känner igen honom ifall de säger att de faktiskt känner igen honom) blir han ännu mer frenetisk.

Låt honom sarkastiskt prata om gamla tider och hur kul de måste ha haft i skolan, genom att förstöra folks liv. Antingen kommer de på vem det är, eller så gör de det inte. Det är klart bättre ifall de inte ens kommer ihåg killen vars liv faktiskt gick åt helvete med deras hjälp. Eller så tar ödmjukheten över och de ber om ursäkt, scenen får samma utgång ändå, men blir bra mycket starkare.

Tänk på att Jonas är galen, låt honom gärna stamma och bete sig allmänt underligt. Använd dig av ett maniskt rörelsemönster och gärna tics.

Säkerligen kommer någon att försöka gå eller styra upp situationen, då drar Jonas fram en pistol. Tanken med hela är att Jonas skall hämnas på sina forna plågoandar. De som har gjort hans liv till ett helvete skall få smaka på samma helvete innan han tar dem

med sig i döden.

I skogsdungen skall de få lida och förnedras inför varandras ögon. Jonas är totalt bindgalen och går inte att stoppa, om någon nu försöker stoppa honom (ie Om någon av spelarna försöker leka amerikansk actionhjärte) så får den spelaren obönhörligen en kula i huvudet. Detta är inte en scen där hjältarna vinner och ondingen dör i slutet. Denna scen saknar både hjältar och ondingar, scenen innehåller bara offer.

Använd dig gärna av slagord som karaktärerna själva använde i högstadiescenen. Låt Jonas ställa frågan om och om igen; Varför gjorde ni så mot mig? Denna scen kräver ganska mycket av dig som spelledare, men fokusen skall ändå ligga på människorna som sakta men säkerligen inser att de skall dö.

Efter ett tag har antingen Jonas skjutit någon av dem eller de flesta. Innan alla är döda bryter du vid ett lämpligt tillfälle och läser den sista texten.

Skotten som brände av inne i skogen var det sista vi hörde av Jonas, eller var det verkligen det? Kanske har vi redan fått veta mer om hans liv än han själv visste vid det här tillfället? Stilla började årets första snö falla över det lilla samhället, inget tydde på att denna höstdag var annorlunda än någon annan. Dagen efter skulle traktens tidning skriva om ett bestialiskt mord som, och om en galning på fri fot.

Om tre månader skulle galningen vara gripen och allt skulle sakteligen glömmas. Men ni, ni som fått en chans. Gör mig den tjänsten, glöm inte vad som hände. Även om ni inte förstår det nu, så lovar jag att allt skall rullas upp inför era ögon som en biofilm någon dag. Kanske